

Anonymizované znenie

Preklad

C-798/23 – 1

Vec C-798/23 [Abbottly]ⁱ

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

21. december 2023

Vnútroštátny súd:

Supreme Court

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

21. december 2023

Navrhovateľ:

Minister for Justice

Odporca:

SH

ⁱ Názov tejto veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu, ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

SUPREME COURT (Najvyšší súd, Írsko)

S:AP:IE:2022:000116

[*omissis*] [Členovia rozhodovacieho zloženia]

[*omissis*]

[Odkazy na vnútroštátnu vec a jej názov]

UZNESENIE Z 21. DECEMBRA 2023

O PODANÍ NÁVRHU NA ZAČATIE PREJUDICIÁLNEHO KONANIA NA

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE PODĽA

ČLÁNKU 267 ZMLUVY

Odvolanie, ktoré podal navrhovateľ 4. novembra 2022 proti rozsudku a uzneseniu High Court (Vyšší súd, Írsko) (*omissis* [meno sudcu Vyššieho súdu]), ktoré boli prijaté a vydané 27. júla 2022 a v ktorých sa zamietlo odovzdanie odporcu do Lotyšskej republiky v súvislosti s príslušným zatykačom vydaným 26. februára 2021, a na účely vydania uznesenia, ktorým sa zruší uvedený rozsudok a uznesenie z dôvodov a informácií uvedených v danom odvolaní, ktorým sa tento súd zaoberal na pojednávaní 11. mája 2023

Na základe uvedeného a po prečítaní rozhodnutia tohto súdu z 19. januára 2023, v ktorom sa povolilo podať naň uvedené odvolanie proti danému uzneseniu [*omissis*],

SÚD ROZHODOL, že o predmetnej veci sa rozhodne rozsudkom

a vzhľadom na [*omissis*] predložené na posúdenie 14. decembra 2023 [*omissis*],

a keďže je zrejmé, že skutkový stav a priebeh konania sú také, ako je uvedené v návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý je prílohou k tomuto dokumentu,

a keďže je tomuto súdu zrejmé, že rozhodnutie sporu medzi účastníkmi konania v tejto veci vyvoláva otázky týkajúce sa zmyslu a rozsahu pojmu „konanie, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia“ uvedeného v článku 4a rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV, zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV,

SÚD ROZHODOL, ŽE POLOŽÍ Súdnemu dvoru Európskej únie podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v zmysle uvedeného uznesenia o podaní návrhu na začatie prejudiciálneho konania tieto otázky:

1. V prípade žiadosti o odovzdanie vyžiadanej osoby na účely výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol tejto osobe uložený v dôsledku porušenia podmienok trestu policajného dohľadu, ktorý jej bol už skôr nariadený, za okolností, keď súd, ktorý uložil trest odňatia slobody, mal možnosť voľnej úvahy na účely rozhodnutia o uložení trestu odňatia slobody (ale v prípade jeho uloženia už nemal možnosť voľnej úvahy, pokiaľ ide o rozhodnutie o trvaní tohto trestu), je konanie, ktoré viedlo k uloženiu tohto trestu odňatia slobody, súčasťou „konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia“ v zmysle článku 4a ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SSV?

2. Bolo rozhodnutie zmeniť trest policajného dohľadu na trest odňatia slobody za okolností uvedených v otázke 1 vyššie rozhodnutím, ktoré malo za cieľ alebo následok zmenu povahy a/alebo výšky trestu, ktorý bol vyžiadanej osobe uložený skôr, a to konkrétne trestu policajného dohľadu, ktorý bol súčasťou predchádzajúceho trestu, tak, aby sa naň vzťahovala výnimka, na ktorú sa odkazuje v bode 77 rozsudku vo veci Ardic?

A ĎALEJ ROZHODOL, že [omissis] toto odvolacie konanie sa prerušuje až do vydania prejudiciálneho rozhodnutia [omissis] Súdneho dvora Európskej únie o uvedených otázkach [omissis].

[omissis] [Meno rovnakej osoby]

ZÁSTUPCA TAJOMNÍKA

[omissis] [Meno rovnakej osoby]

PRESEDA SÚDU

Vyhotovené 21. decembra 2023

AN CHUIRT UACHTARACH

THE SUPREME COURT (NAJVYŠŠÍ SÚD)

S:AP:IE:2022:00116

[2023] IESC 37

[omissis] [Sudcovia zasadajúci v rozhodovacom zložení]

[omissis]

[omissis] [Opätovné uvedenie účastníkov konania]

Uznesenie súdu o podaní návrhu na začatie prejudiciálneho konania zo 14. decembra 2023.

Úvod

- 1 Supreme Court (Najvyšší súd) sa rozhodol predložiť Súdnemu dvoru Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) v súlade s článkom 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie dve otázky týkajúce sa zmyslu a rozsahu pojmu „*konanie, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia*“ uvedeného v článku 4a rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV, zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV (ďalej len „*rámcové rozhodnutie*“). Tento aspekt článku 4a je predmetom rozsiahlej judikatúry Súdneho dvora vrátane jeho nedávneho rozhodnutia v spojených veciach C-514/21 a C-515/21, ECLI:EU:C:2023:235 (ďalej len „*vec LU*“).

Skutkový stav

- 2 SH (ďalej len „*odporca*“) bol v roku 2014 odsúdený okresným súdom Valmiera a okresným súdom Jēkabpils za dva trestné činy, výsledkom čoho bol v prípade oboch trestných činov trest odňatia slobody a umiestnenie pod „*policajný dohľad*“ na určité obdobie. Dňa 27. októbra 2015 boli tieto tresty zlúčené s výsledkom súhrnného trestu odňatia slobody na štyri roky a deväť mesiacov a umiestnenia pod policajný dohľad na tri roky.
- 3 Policajný dohľad „*je dodatočným trestom, ktorý môže súd nariadiť ako povinné opatrenie s cieľom dohliadať na správanie osoby prepustenej z miesta výkonu trestu odňatia slobody, a táto osoba tak môže podliehať obmedzeniam nariadeným policajným orgánom*“ (odd. 45 lotyšského trestného zákona). Obdobie policajného dohľadu sa začína po vykonaní trestu odňatia slobody.
- 4 SH bol vo väzení ústne a písomne informovaný o tom, že v rámci podmienok policajného dohľadu sa musí ohlásiť na policajnej stanici v meste Jēkabpils (kde má miesto pobytu) do troch pracovných dní po svojom prepustení z väzenia (ktoré bolo naplánované na 22. augusta 2019). Takisto mu bolo oznámené, že ak sa nedostaví na uvedenú policajnú stanicu, hrozí mu uloženie správnej sankcie podľa odd. 177 lotyšského kódexu správnych deliktov. Podpísal kópiu písomného oznámenia, čím potvrdil, že mu rozumie.
- 5 SH bol riadne prepustený z väzenia, ale na policajnej stanici v meste Jēkabpils sa neohlásil. V dôsledku toho ho 11. mája 2020 a znovu 27. mája 2020 okresný súd Zemgale uznal vinným za spáchanie „*správneho deliktu*“ porušenia článku 177, čo viedlo k tomu, že mu boli uložené pokuty vo výške 30, resp. 40 eur.
- 6 V lotyšskom práve sa stanovuje, že ak osoba, ktorá podlieha policajnému dohľadu, poruší v zlej viere jeho ustanovenia, súd „*môže nahradiť podmienky dodatočného trestu, ktorý sa nevykoná, odňatím slobody, pričom dva dni*

policaijného dohľadu sa počítajú ako jeden deň odňatia slobody“. Porušenie v zlej viere sa konštatuje vtedy, ak bol osobe nariadený správny trest za takéto porušenie dvakrát v rámci obdobia jedného roka (článok 45 ods. 5 a 6 lotyšského trestného zákona). Vydanie takéhoto príkazu nie je povinné, a to ani vtedy, ak sa konštatuje porušenie v zlej viere:

„V prípade relevantných okolností (ak existujú akékoľvek okolnosti, ktoré by odôvodňovali vyhýbanie sa uloženému trestu zo strany odsúdeného) má súd možnosť návrh zamietnuť.“

(Pozri list od okresného súdu Zemgale zo 17. marca 2022).

- 7 V roku 2020 podalo policajné oddelenie pre verejný poriadok, ktoré je súčasťou policajnej stanice v meste Jēkabpils, na okresný súd Zemgale návrh na zmenu obdobia policajného dohľadu, ktoré SH zostávalo, na „*odňatie slobody*“. Dňa 25. júna 2020 bolo na miesto pobytu SH v meste Jēkabpils doporučené doručené súdne predvolanie. Toto predvolanie nebolo prevzaté a vrátilo sa 31. júla 2020.
- 8 Dňa 19. augusta 2020 sa na okresnom súde Zemgale konalo pojednávanie. SH nebol prítomný a pojednávanie pokračovalo v jeho neprítomnosti. Súd v tento deň vydal písomné rozhodnutie, v ktorom nariadil, aby sa zostávajúce obdobie policajného dohľadu – dva roky a dva dni – zmenilo na trest odňatia slobody v dĺžke jedného roka a jedného dňa v súlade s pomerom 2 : 1 predpísaným v článku 45 ods. 5 trestného zákona.
- 9 Prepis súdneho rozhodnutia bol zaslaný SH, ale vrátil sa neprevzatý. SH mal možnosť sa voči rozhodnutiu okresného súdu Zemgale odvolať, ale žiadne takéto odvolanie nepodal.
- 10 Na SH bol 26. februára 2021 vydaný európsky zatykač s cieľom umožniť výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu nariadil okresný súd Zemgale 19. augusta 2020.

Stanovisko účastníkov konania

- 11 Hlavným argumentom Minister for Justice and Equality (minister spravodlivosti a rovnosti) (ďalej len „minister“) bolo, že v článku 4a/odd. 45 European Arrest Warrant Act 2003 (zákon o európskom zatykači z roku 2003) (ďalej len „zákon z roku 2003“), ktorým sa transponovali ustanovenia článku 4a do írskeho práva, sa stanovuje, že odovzdanie možno zamietnuť len vtedy, ak sa „*konanie, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia*“, uskutočnilo v neprítomnosti vyžiadanej osoby a podmienky článku 4a neboli splnené inak. Tvrdil, že v tomto prípade sa neuskutočnilo žiadne „*konanie, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia*“ v neprítomnosti SH, pretože pojednávanie na okresnom súde Zemgale, ktoré sa konalo 19. augusta 2020, nebolo „*konaním, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia*“ v zmysle článku 4a. Poukázal na skutočnosť, že v prípade, keď postup alebo pojednávanie nie je „*konaním, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia*“, sa

článok 4a/odd. 45 neuplatňuje a nemôže byť základom pre zamietnutie odovzdania.

- 12 Nemožno namietat' voči skutočnosti, že SH nebol na pojednávaní, ktoré sa konalo 19. augusta 2020, prítomný ani zastúpený, ale otázka sa týka toho, či pojednávanie, ktoré sa v ten deň uskutočnilo, predstavuje „*konanie, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia*“. Minister odkázal aj na rozhodnutie vo veci C-571/17 PPU, Ardic, ECLI:EU:C:2017:1026 (ďalej len „vec Ardic“), a následné rozhodnutie vo veci LU a na základe týchto rozhodnutí tvrdil, že rozhodnutie týkajúce sa výkonu alebo uplatnenia skôr uloženého trestu odňatia slobody nepredstavuje „*rozhodnutie*“ v zmysle článku 4a, s výnimkou obmedzených okolností, a skutočnosť, že takéto rozhodnutie bolo prijaté v neprítomnosti, nepredstavuje dôvod pre zamietnutie a z tohto dôvodu takému zamietnutiu aj bráni.
- 13 V mene odporcu bolo predložených viacero pripomienok. Odporca odkazoval najmä na vec Ardic a výrok uvedený v bode 77, že pojem „*rozhodnutie*“ nezahŕňa rozhodnutie týkajúce sa výkonu alebo uplatnenia skôr uloženého trestu odňatia slobody, s výnimkou prípadu, keď má toto rozhodnutie za cieľ alebo za následok zmenu buď povahy, alebo dĺžky uvedeného trestu a keď orgán, ktorý rozhodnutie vydal, mal v tejto súvislosti možnosť voľnej úvahy. Uviedol, že pojednávanie, na ktorom sa príkaz na dohľad zmení na trest odňatia slobody, zahŕňalo viac než rozhodnutie týkajúce sa výkonu alebo uplatnenia skôr uloženého trestu, napríklad rozhodnutia o začatí trestu s podmieneným odkladom výkonu trestu alebo zrušení dočasného prepustenia. Odporca tvrdil, že na tomto pojednávaní sa skôr zmenila povaha a/alebo dĺžka skôr uloženého trestu. Tvrdil, že pojednávanie na okresnom súde Zemgale nepredstavovalo „*ekvivalent pojednávania o výkone trestu s podmieneným odkladom výkonu trestu*“. Skutočnosť, že na výpočet obdobia, na ktoré sa odporcovi mala odňať sloboda, bol použitý matematický vzorec, nič nemení na fakte, že, ako tvrdí, v skutočnosti išlo o konanie, ktoré viedlo k rozhodnutiu, na účely článku 4a rámcového rozhodnutia. V podstate tvrdí, že rozhodnutie malo za cieľ a následok zmenu skôr uloženého trestu a išlo o diskrečné rozhodnutie, a preto patrí do pôsobnosti článku 4a.
- 14 Odporca ďalej poukázal na to, že v rozhodnutí vo veci LU sa zásady uvedené vo veci Ardic na rozšírenie ochrany spravodlivého procesu podľa článkov 47 a 48 Charty základných práv Európskej únie a článku 6 Európskeho dohovoru o ľudských právach (EDLP) uplatnili na pojednávania v neprítomnosti týkajúce sa spúšťacích trestných činov, ktoré viedli k zrušeniu trestu s podmieneným odkladom výkonu trestu na samostatnom pojednávaní. Tvrdil, že zamietnutie jeho odovzdania si nevyžadovalo žiadne rozšírenie ani zmenu pojmu „*konanie, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia*“, ktorý je samostatným pojmom práva Únie. Tvrdil, že mu nebol uložený podmienne odložený príslušný trest odňatia slobody. Bol mu ale „*nariadený policajný dohľad, pri ktorom sa za nesplnenie povinností ukladala pokuta*“. Na pojednávaní v neprítomnosti na okresnom súde Zemgale sa zmenila povaha sankcie na odňatie slobody. Preto tvrdí, že rozhodnutie vo veci

LU stále poskytuje základ pre podporu zamietnutia jeho odovzdania v súlade s článkom 4a a článku 45 zákona z roku 2003.

- 15 Minister zohľadnil rozhodnutie Súdneho dvora vo veci LU a tvrdil, že závery, ku ktorým sa v tejto veci dospelo, nie sú pre skutkový stav v prejednávanej veci dôležité. Tvrdil, že správne konanie, ktoré viedlo k uloženiu pokút odporcovi, nemožno považovať za konanie, ktoré vedie ku odsúdeniu za trestný čin, ako to bolo vo veci LU. Preto s odvolaním sa na veci Ardic a LU tvrdil, že na účely článku 4a „konanie, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia“ nezahŕňa rozhodnutie týkajúce sa výhradne výkonu alebo uplatnenia právoplatne uloženého trestu odňatia slobody pri ukončení trestného konania, s jedinou výnimkou, keď rozhodnutie „*ovplyvňuje rozhodnutie o vine, alebo ak má za cieľ alebo za následok zmenu buď povahy, alebo dĺžky uvedeného trestu a keď orgán, ktorý rozhodnutie vydal, disponoval v tejto súvislosti voľnou úvahou*“ (pozri rozsudok vo veci LU, bod 53). Tvrdil, že voľnú úvahu pri rozhodovaní o tom, či zrušiť podmienený odklad výkonu trestu alebo nie, nemožno považovať za voľnú úvahu týkajúcu sa „*povahy alebo dĺžky uvedeného trestu*“. Poukázalo sa na to, že pokiaľ má lotyšský súd takúto voľnú úvahu, ide o obmedzenú voľnú úvahu, ktorá nezahŕňa jej uplatňovanie pri rozhodovaní o povahe alebo dĺžke trestu. Poukázalo sa na to, že v prípade, že lotyšský súd uplatnil svoju voľnú úvahu pri zrušení dohľadu, jeho možnosti, pokiaľ ide o povahu alebo dĺžku sankcie, ktorá sa má uložiť, sú vtedy pevne obmedzené zákonom, a preto tvrdenie, že súd mal voľnú úvahu týkajúcu sa povahy a dĺžky trestu, nemá reálny základ. Minister v súlade s tým tvrdil, že pojednávanie z 19. augusta 2020 nebolo „*konaním, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia*“ na účely článku 4a a článku 45; preto sa článok 45 neuplatňuje a zamietnuť odovzdanie podľa tohto oddielu je neprípustné.

Pripomienky

- 16 Tento súd je veľmi dobre oboznámený s rozhodnutiami Súdneho dvora vo veciach Ardic a LU. V rozsudku tohto súdu sa odkazuje na zásady stanovené v bodoch 70 až 72 rozsudku vo veci Ardic, ktoré boli zopakované v novšom rozhodnutí vo veci LU v bodoch 46 až 47, v ktorých Súdny dvor uviedol tieto pripomienky:

„46. Po prvé treba pripomenúť, že rámcové rozhodnutie 2002/584 má zavedením zjednodušeného a efektívnejšieho systému odovzdávania osôb odsúdených alebo podozrivých z porušenia Trestného zákona uľahčiť a zrýchliť súdnu spoluprácu a tak prispieť k dosiahnutiu cieľa vytýčeného pre Európsku úniu stať sa zónou slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, založeného na vysokom stupni dôvery, ktorá musí existovať medzi členskými štátmi...

47. Na tento účel z tohto rámcového rozhodnutia, a najmä z jeho článku 1 ods. 2 vyplýva, že vykonanie európskeho zatykača predstavuje zásadu, zatiaľ čo odmietnutie je poňaté ako výnimka, ktorá sa musí vykladať reštriktívne

(rozsudok z 31. januára 2023, Puig Gordi a i., C-158/21, EU:C:2023:57, bod 68, ako aj citovaná judikatúra).“

- 17 Tento súd sa prikláňa k názoru, že konanie v Lotyšsku sa podobá začatiu trestu s podmieneným odkladom výkonu trestu, ktorý, ako sa objasňuje vo veci Ardic, nepatrí *per se* do rozsahu pôsobnosti článku 4a. Donucovaciú povahu policajného dohľadu možno považovať za podmienky, ktoré sa zvyčajne bežne ukladajú v súvislosti s trestom s podmieneným odkladom výkonu trestu. Rozhodnutie Súdneho dvora vo veci Ardic je v tomto smere nápomocné. V bodoch 75 a 76 rozsudku v uvedenej veci Súdny dvor poznamenal, že právoplatné súdne rozhodnutie o odsúdení dotknutej osoby vrátane tej časti rozhodnutia, v ktorej sa stanovuje trest odňatia slobody, „*plne patria do pôsobnosti... článku 6 EDLP*“, ale ako sa konštatovalo v ods. 75, z judikatúry ESĽP jasne vyplýva, že toto ustanovenie sa neuplatňuje na otázky týkajúce sa podrobných pravidiel výkonu alebo uplatňovania takéhoto trestu odňatia slobody. Súdny dvor ďalej v bode 76 konštatoval, že stanovisko je iné iba v prípade, keď „*po rozhodnutí, ktorým sa rozhodlo o vine dotknutej osoby a ktorým jej bol uložený trest odňatia slobody, nové súdne rozhodnutie mení buď povahu, alebo dĺžku skôr uloženého trestu*“, a v tomto bode boli uvedené dva príklady, pričom jedným je prípad, keď je trest odňatia slobody nahradený vyhostením, a v tejto súvislosti bola citovaná španielska vec, a druhým prípadom je, keď sa trvanie skôr uloženej väzby predĺži, a v tejto súvislosti bola citovaná vec zo Spojeného kráľovstva. [Súdny dvor] preto dospel v bode 77 k záveru, že pojem „*rozhodnutie*“, ktorý sa uvádza v článku 4a ods. 1 rámcového rozhodnutia „*nezahŕňa rozhodnutie týkajúce sa výkonu alebo uplatnenia skôr uloženého trestu odňatia slobody*“ s výnimkou prípadu, keď je cieľom alebo následkom následného rozhodnutia zmena povahy alebo dĺžky trestu a keď orgán, ktorý rozhodnutie prijal, disponoval v tejto súvislosti voľnou úvahou. Preto je potrebné položiť si otázku, či predmetné rozhodnutie ovplyvnilo povahu alebo dĺžku trestu odňatia slobody uloženú v právoplatnom rozhodnutí o odsúdení týkajúcom sa dotknutej osoby. Súdny dvor ďalej v bode 79 poznamenal, že v danej veci konania vedúce k zrušeniu rozhodnutí nemali za cieľ znovu meritórne preskúmať veci, ale týkali sa iba dôsledkov nedodržania uvedených podmienok odsúdenou osobou. [Súdny dvor] ďalej v bode 81 dospel k tomuto záveru:

„... *rozhodnutia o zrušení odkladov... majú za následok iba to, že dotknutá osoba musí vykonať nanajvýš zostávajúcu časť takého trestu, ktorý jej bol pôvodne uložený. Pokiaľ je tak, ako vo veci samej, odklad zrušený v celom rozsahu, odsúdenie nadobúda znovu všetky svoje účinky a určenie dĺžky trestu, ktorý zostáva vykonať, je výsledkom čisto aritmetického výpočtu, pri ktorom sa počet dní už strávených vo výkone trestu jednoducho odpočíta od celkového trestu uloženého právoplatným odsudzujúcim rozsudkom.*“

- 18 Z informácii, ktoré poskytli lotyšské orgány v prejednávanej veci, jasne vyplýva, že trojročné obdobie policajného dohľadu sa začalo v okamihu, keď sa vykonal trest odňatia slobody v dĺžke štyroch rokov a deviatich mesiacov. Následne, keď došlo k porušeniu, sa na určenie obdobia odňatia slobody, ktoré môže nasledovať po porušení podmienok policajného dohľadu, použil aritmetický výpočet.

S použitím jazyka, ktorý použil Súdny dvor, sa zdá, že v súvislosti s dĺžkou trestu, ktorý sa má vykonať, sa nevydalo žiadne nové súdne rozhodnutie, keďže o maximálnom možnom období sa už rozhodlo v rámci trestu uloženého v roku 2015 a skutočné obdobie dodatočného odňatia slobody sa určuje pomocou prepočítavacieho vzorca stanoveného v lotyšskom práve. Nemení sa ani povaha, ani dĺžka trestu, s výhradou ustanovení lotyšského práva a v súlade s nimi, ako už bolo opísané. Neukladajú sa žiadne dodatočné podmienky ani sa nepridáva žiadne dodatočné obdobie k obdobiu, ktoré už bolo stanovené v pôvodnom súdnom rozhodnutí z roku 2015. V lotyšskom práve sa stanovuje maximálne obdobie policajného dohľadu, ktoré možno udeliť, pričom sa prihliada na trestný čin a obdobie, na ktoré je uložený pôvodný trest odňatia slobody.

- 19 Jedinou otázkou, o ktorej mal okresný súd Zemgale rozhodnúť, bolo, či má alebo nemá uložiť dodatočný trest, ktorého obdobie sa riadilo právnymi predpismi. Na základe toho tento súd predbežne dospel k názoru, že odovzdanie by sa nemalo zamietnuť z toho dôvodu, že trest uložený 19. augusta 2020 nebol novým trestom za okolností, keď podmienky a parametre odňatia slobody, ktoré nasledovalo po porušení právnych predpisov, boli jasné a overiteľné a nezahŕňali nové rozhodnutie alebo zmenu, pokiaľ ide o povahu alebo dĺžku pôvodného trestu. S touto otázkou sú však napriek tomu spojené určité pochybnosti. Trest v prejednávanej veci sa líši od trestu vo veci Ardic. Hoci v treste uloženom v roku 2015 bola obsiahnutá vyhládka ďalšieho odňatia slobody, príkaz, ktorý vydal okresný súd Zemgale, si nevyžadoval len to, aby odporca „*čistočne alebo plne vykonal trest odňatia slobody, ktorý bol pôvodne uložený*“. Trest odňatia slobody, ktorý bol odporcovi pôvodne uložený, odporca vykonal a trest, ktorý mu uložil okresný súd Zemgale, nepochybne zahŕňal zmenu povahy alebo dĺžky skôr uloženého trestu tým, že sa z trestu policajného dohľadu zmenil na trest (ďalšieho) odňatia slobody. Navyše okresný súd Zemgale má diskrečnú právomoc, pokiaľ ide o uloženie alebo neuloženie takéhoto trestu odporcovi (hoci už nie, pokiaľ ide o dĺžku takéhoto trestu). Za takýchto okolností tento súd nemôže dospieť k záveru, že položené otázky týkajúce sa výkladu a uplatňovania článku 4a za okolností uvedených v tomto odvolaní sú také zrejmé, že nie je miesto na rozumné pochybnosti. Preto má tento súd povinnosť požiadať o usmernenie Súdny dvor v súlade s vecou C-561/19, *Consorzio Italian Management* (ECLI:EU:C:2021:799), a preto sa domnieva, že je vhodné položiť Súdnemu dvoru prejudiciálne otázky podľa článku 267 ZFEÚ.

Položené prejudiciálne otázky [Opätovné uvedenie otázok uvedených v uznesení vyššie]

[*omissis*]